

dommerfuldmægtigforeningen

26. april 2011

Justitsministeriet

Slotsholmsgade 10

1216 København K.

Lovafdelingen - Procesretskontoret

Sagsnummer: 2010-740-0492

Høringsvar vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og lov om retsafgifter (Forhøjelse af beløbsgrænse for den forenklede inkassoprocess)

Justitsministeriet har ved e-mail af 11. april 2011 anmodet bl.a. Dommerfuldmægtigforeningen om en udtalelse om et udkast til forslag om ændring af retsplejeloven og lov om retsafgifter (Forhøjelse af beløbsgrænse for den forenklede inkassoprocess)

Dommerfuldmægtigforeningen vurderer, at det vil være uhensigtsmæssigt, at der som følge af ændringsforslaget opstår to parallelsystemer for betalingspåkrav i de situationer, hvor der kommer indsigelser fra sagsøgte.

Efter de nugældende regler behandles sager under 50.000 kroner efter reglerne om småsager, mens sager med en værdi på mellem 50.000 og 100.000 kroner behandles efter til de almindelige civilprocessuelle regler.

En part med et krav på mellem 50.000 og 100.000 kroner, vil efter de foreslåede nye regler først kunne lade sig repræsentere af en ikke-advokat, der fremsender et betalingspåkrav til retten. Kommer der indsigelser i sagen, overgår sagen til behandling efter de almindelige civile regler. Ønsker parten stadig at være repræsenteret, vil denne skulle skifte til en advokat. Dette vil ikke være tilfældet, hvis sagen havde en værdi på under 50.000 kroner.

Dommerfuldmægtigforeningen vurderer på den baggrund, at udkastet til ændringsforslaget kan medføre en særdeles besværlig proces for en part, der ønsker repræsentation gennem et helt sagsforløb. Den foreslåede ordning kan også resultere i forvirring omkring reglerne, når sager der begge starter som betalingspåkrav men ved senere indsigelser behandles efter to forskellige regelsæt. Et skift af repræsentation, vil måske også kunne medføre yderligere

omkostninger for den part, der skal have ny repræsentation under sagen.

Dommerfuldmægtigforeningen har herudover fra sine medlemmer, der for størstedelens vedkommende arbejder ved byretterne og særligt fogedretterne, erfaret, at advokaterne i væsentligt højere grad end ikke-advokater er egnede til at udføre hvervet med at repræsentere en part i sagens forberedelse og i forbindelse med hovedforhandlingen. Særligt under retsmøder er advokat typisk bedre egnet/klædt på til at repræsentere en part. Når en eller flere advokater deltager i sagerne, bliver de typisk oftere sluttet med et forlig, ligesom kvaliteten af de fremsendte betalingspåkrav/stævninger fra advokater typisk er højere.

Hvis forslaget gennemføres, må det forventes, at der kommer et stigende antal sager, hvor en part er repræsenteret af en ikke-advokat. I fogedretten og i forberedelsen af småsagerne udfører rettens medarbejder allerede et stort arbejde med vejledning af parterne, herunder vejledning af ikke-advokater om korrekt udfærdigelse af betalingspåkrav mv. En forøget brug af ikke-advokater kan medføre en forringelse af kvaliteten af rettens arbejde såvel som en øget arbejdsbyrde for rettens ansatte, da det må forventes, at færre parter vil være "selvhjulpne".

Hvis ændringerne gennemføres vil der endvidere formentligt komme et stigende pres fra ikke-advokater, der beskæftiger sig med inkassorepræsentation for at de også i sager med værdi på mellem 50.000 og 100.000 kroner kan møde for en part i retten. Dette er under henvisning til de ovenstående bemærkninger ikke ønskeligt.

Konklusion

Som følge af ovenstående vurderinger konkluderer Dommerfuldmægtigforeningen, at det ikke kan tilrådes at ændre de nugældende regler som foreslået i udkastet.

Med venlig hilsen

Leo Plougmann

Formand for Dommerfuldmægtigforeningen.